

Prof Bobrzyński podniósł dezzyderat w sprawie książki, mającej obejmować zarys całości dziejów literatury polskiej, a opracowanej nie w cyklach dydaktycznych, lecz dla poruszenia pewnych zasadniczych problemów, które tylko w traktowaniu całości poruszyć można, a z którymi, gdy raz wejdą na porządek dzienny, prace monograficzne będą musiały się liczyć. Prof. Źwikłński nawiązując do uwag prof. Smolki stwierdził zgoda, że dla celów pracy literatury

ekiej u nas naglejszą potrzebą od katedr historii literatury powszechnej na uniwersytetach byłaby katedra filologii rzymskiej; dzieje literatury p-wszechnej, pojęcie umiędzynarodowienia, są bowiem jeszcze dopiero w zawiązku; studia zaś metodyczne nad literaturą narodów rzymskich dostarczałyby dobroczynnego żywiołu dla badań nad naszą literaturą i przysłużyłyby się również w tym kierunku dla wykształcenia metody. Dr Chmielewski nakłonił nas do tego, że w sprawie, którą przed nami traktowaliśmy całości dzieł literatury przeważa ze szkoda materiał biograficzny, przez co utrudnia się organiczne przedstawienie rozwoju literatury.

W odpowiedzi na cały tok dyskusji stwierdził prof. Tarnowski, że liczni mowy, rozwijające swoje zapamiętanie w pewnych szczegółach, zazwyczaj ogólnie, iż zgadzają się z postulatami, które referat sformułował.

Dr W. Wisłocki odczytał wreszcie referat swój: „O podjęciu wydawnictwa Biblioteki pisarzy polskich.“ Zdaniem referenta mogłaby się podjąć wydawnictwa zbiorowego wielkiej Biblioteki pisarzy polskich tylko spółka złożona z wybitniejszych nakładców i przedstawicieli zakładów bankowych. W tym celu powinny być główne firmy księgarskie, porozumiewające się z sobą i ze znajomymi uczonymi i literatami, zawiązać spółkę wydawniczą imi nia Kochanowskiego, opartą na akcjach, albo też innych zasadach. Instytucje naukowe miałyby obowiązek wesprzeć spółkę taką moralnie, a wedle możliwości i materialnie; podobny obowiązek ciążyłby także i na uczestnikach Zjazdu. Przyjęto, że dla braku czasu trzech tylko mówców nad tym referatem głos zabierze.

Przemawia p. K. Bartoszewicz, nie uznający praktycznych skutków akcji j. spółki, żądający prztem przygotowanego wpród przez Akad. Um. materiału do druku, poczem dopiero porozumienie z księgarzami nastąpić mogło, zgodził się na to i p. Gabrynowicz ze Lwowa.

Dr Warschauer zaznacza, że wniosek podobny był już na zjeździe Długosza przedstawiony, gdzie postanowiono apelować do całego narodu, aby myśl takiego wydawnictwa podjął i wspólnie s. lami urzeczywistnił, stawiając za przykład Czechów.

Referent oznajmia, że obojętności księgarzy go nie zraża, że myśli swej nie cofa, ale ja w najbliższej przyszłości na innej drodze podejmię, mając nadzieję, że przez *exhibitus unitis* niezbędne dla oświaty narodu dzieło do skutku przyjdzie.

Po wyrażeniu referatu, odczytuje przewodniczący telegramy od Cieszkowskiego, Jireczka, Tomka i list Lenartowicza, co w najbliższym numerze podamy.

Poczem prezes p. K. Jarochoński zamyka zjazd następującymi słowami:

Panowie! Stanęliśmy tedy u krańca naszego zadania. Mimowolnie, jak na początku naszych posiedzeń i obrad, tak i pod koniec nasza się parała z pierwszym zjazdem, zjazdem Długoszowym.

Zjazd obecny jest drugim tego rodzaju, po drugim raz zostaliśmy z różnych stron kraju i zagranicy powołani do grodu Jagielloń. aby obradować nad drożami, jakimi ma iść nauka narodowa. Zjazd Długoszowy przedstawiał może świetniejszą zjawiskę pod pewnym względem, liczył daleko więcej uczestników, przybyłych z kraju, a nawet z zagranicy, aniżeli obecny. Ale, Panowie, jeżeli niekiedy wolno ludziom pojedynczym mieć swoją miłość własną, czasem usprawiedliwioną, zgerzemy tą małą słabością, może i teraz usprawiedliwioną — i powiedzmy sobie, że pod pewnymi warunkami zjazd imienia Jana Kochanowskiego był fortunniejszym, pod tym mianowicie względem, że wyczerpał zupełnie zadanie swoje, że wyczerpał wszystkie referaty, które były na porządku dziennym, że przedyskutowaliśmy je w formie mniej więcej wyczerpującej. Jest to wielka zdobycz, której powinniśmy sobie być wdzięczni. Wiemy bardzo dobrze, że zjazdy, czy Długoszowy, czy też imienia Jana Kochanowskiego, nie mogą wydawać żadnych uchał, co najwięcej stawiać wnioski i występować z życzeniami. To stało się z naszej strony w tej podwójnej mierze. Jednakże ani te życzenia, ani te myśli zamienione między nami, zdaje mi się, nie przepadną bez pożytku dla narodu.

Sa to ziarna rzucone w glebę ojczystą, które, daj Boże, zejdą przedź czy później obfitym plonem, tak jak ziarna na zjeździe Długoszowym posiane zeszły obfitym plonem wydawnictw, które wszyscy znamy i wszyscy podziwiamy. Jeżeli u znajemy pożyteczność tego rodzaju zjazdów, użyteczność i korzystne rezultaty obecnego zjazdu, naturalną jest rzeczą zwrócić się do tych, od których myśl tego zjazdu wyszła. Skoro zjazd nastąpił pod błogosławieństwem niedawno zawiązanej Akademii Umiejętności, pod pewnym przynajmniej względem, pierwsze więc podziękowanie w imieniu wszystkich złożyć czelidnemu jej Prezesowi. (Oklaski). Ale, Panowie, idźmy dalej. Istotnymi inicjatorami i gospodarzami w najbezpośredniejszej znaczeniu tego wyrazu, są: prof. Tarnowski i prof. Bobrzyński: niech mi więc będzie wolno w imieniu wszystkich wyrazić im podziękowanie; pozwólcie Panowie, że nie wyrażę tutaj zdania osobiste go i jestem przekonany, że mówię w imieniu wszystkich, całego kraju i społeczności naszej.

Przyjmijcie Panowie dzięki z moich ust w imieniu zromadzonego i całego kraju; jest to zasługa z Waszej strony netylko naukowa, ale i ohywańska: *utraqne civis*. (Oklaski).

Idźmy dalej, Panowie. Popelniliśmy pewną nieliczną, gdybysmy znacznego udziału nie mieli przypisać wszystkim przybyłym, a mianowicie przybyłym profesorom gimnazjów w Galicji, którzy pospieszyli na hasło wydane przez Akademię Umiejętności, przez inicjatorów zjazdu, aby uczestniczyć i zacerpać zjad różnych wskazówek, które z pewnością w prowadzeniu młodzieży staną się im użytecznymi. Wybaczenie Panowie, jeżeli przy tyłu, którzy zasługują na to, aby być wspomnianymi i wyróżnionymi zaszczytnie, wspomnę i o malej mojej osobie. Jedynie dlatego to się dzieje, aby przeprosić Panów, jeżeli nie zdołałem przewodniczyć tak, jak było potrzeba — Jeżeli w przekonaniu, że pełnię tylko obowiązek, może dotknął pewnych drażliwości — jeżeli tak było — proszę mi wybaczyć. (Oklaski i głosy uznania). Pozwólcie mi Panowie powiedzieć, że religijną zasadą jest to, aby uszanować tę władzę, którą samimś sobie postanowili, aby mieć szanować te przepisy, które sami sobie postanowili; bez nich bowiem żadne społeczeństwo egzystować nie może. (Huczo oklaski). I daję mi się, że chociaż tylko przez dwadzieścia cztery godzin piastowałem raz powierzona mi władzę na tej malej widowni, brałem ją na seryo.

Teraz, Panowie, pozostaje mi jeszcze jeden obowiązek, pożegnania Was najserdeczniejsem, najszerszym słowem, czekając znowu hasła z widowni krakowskiej, zpod tego Wawelu, nad którym groby królów i bohaterów naszych czuwają nad życiem naszym.

Jeżeli hasło wyjdzie ztamtąd, oby nas znowu zastało zebranych około wspólnej pracy nad drogami, które mają torować przyszłość narodowemu życiu, mianowicie w dziedzinie oświaty i nauki. (Oklaski). Teraz na koniec nie innego mi nie pozostaje, jak żegnając i zamykając zjazd im. Kochanowskiego, — tego poety, który tak pięknie powiedział: „próżno się na pola kwapię — póki doma nie uradzisz“ — powiedzieć: żegnajcie, ale zarazem pod godłem: do zobaczenia! (Oklaski huczne).

Ostatni zabrał głos prezes Akademii Umiejętności Dr Majer: Godzi się moi Panowie, aby ten, który miał zaszczyt powitać Was przy publicznym posiedzeniu Akademii, wyraził do Was także serdeczne słowo pożegnania. Rekapitulować tego, co się tu działo, ani będę, ani potrzebuję. Poprzedni mój i właściwy prezes Zjazdu wyręczył mi pod tym względem, a sumienie każdego bezstronnego daje potwierdzenie temu, co tutaj słyszeliśmy. — Tak jest, Panowie, byłem bezstronnym świadkiem czynności i jako taki bezstronny, oświadczam, że, że czynności sumiennie i umiennie były prowadzone, a zatem już jakie bez skutku pozostać nie mogą. Do tego dążyliśmy, i to nas, chwala Bogu, nie zawiodło. Otwierając te posiedzenia wyraziłem, że z góry mam prawo tuszyć sobie, iż to nas nie omyli, a tuszyliśmy sobie na tej zasadzie, że między nauki, między stano wiający powagę pod tym względem, na zawiadomienia prywatne i poufne z największą gotowością udział swój oświadczyli i programowi całemu przykłądli. Nie zostali dłużnymi, albowiem wiele znanych prac nadesłali. Jeżeli nie wszyscy stawić się mogli, rozumiemy to; przypadki takie być muszą, jak się już wyraziłem, i mogło to mniejsze korzyści, jakie koleżeńskie zetknięcie przynosi i wymiana myśli, ale powiedziałem, nie wpłynęło to zresztą na tok czynności i tak się stało. Czynności doszły do końca, czynności, które, jak powiedziałem i jak to wszyscy bezstronni uznają, bez skutku nie pozostała. Jeżeli tak jest, z spokojem kończyć mogę i jak otwieram na posiedzeniu publicznem Zjazd, tak go zamykam. Wtenczas Panowie witalem, teraz powiedzić muszę: żegnając Panowie! Uchodząc zjad, uścisnąć to pożegnania, że umieliśmy cenić Wasz udział, udział i dla siebie i dla nauki. Pokazaliście, że Wam leży na sercu nie co innego, tylko dobro nauki i to dobro, które na kraj spływać może. Kto daje takie świadectwo postępowaniem swoim, ten zapewne na największą wdzięczność zasłużył może. To publicznie Wam Panowie oświadczam, z tego miejsca, pod wrażeniem wdzięczności. Żegnajcie serce raz, powtarzając na poprzodku moim: daj Boże do zobaczenia. (Oklaski).

Po zamknięciu w ten sposób o godz. 6ej m. 40 posiedzeń zjazdu, wśród ogólnego poruszenia i zaдовоlenia, pan Kazimierz Jarochoński uścisnął się i ucałował z prezesem Akademii Drem Majerem i p. Spasowiczem.

Zjazd, który się wczoraj skończył, miał piękne zadanie — aby szczególny interes naszej literackiej społeczności zwrócić do XVI wieku, ażeby pracę w tym kierunku do pewnego stopnia unormować i wytyczne jej dać wskazówki. Myśl i przygotowania podjęte były z zapalem i ten zapal znać było w ciągu rozpraw — panowała tu atmosfera błoga, która wszędzie panuje, gdzie miłość dla piękna i prawdy przewyższa. Myśli i zagadnień poruszono dużo, a wszystkie były ożywe, nowe i produktywne. Zwrócono się przeciw wyłączeniu estetyzmu w literaturze, a zalecono badanie faktów, przemawiano przeciw rozwodnieniu poglądom, a za monografiemi; wskazano źródła nowe, które wydłuszać i zużyć należy; omawiano wiele zasad, których przyszłe prace trymachy się powinny. Wszędzie było żądanie mądre podbudki a praktyczne zamiary. *A fructibus eorum cognoscetis eos*. Zjazd Długosza wylegitymował się przed społeczeństwem całym szeregiem publikacji i dzieł, głównie przez Akademię wydanych. Mamy nadzieję, — nie, pewnością, że Zjazd imienia Kochanowskiego rzucił dużo ziarn zdrowych, które się przyjmą i obfity plon wydadzą, że trafił do rozumów, a w sercach podwoił zapal i miłość dla dzieł naszej literatury.

Presse zamieszcza następującą korespondencję z Krakowa z 28 maja, z powodu 300-letniego jubileuszu Jana Kochanowskiego:

„Nie hałasujmy festyn odbędzie się tu dzisiaj, a wieść o nim nie przekroczy zapewne granic krajów polskich. W cichości obchodzić go będą, ale niechaj to nie budzi obawy nad Sprewą. Wprawdzie wien zebrało się razem Polaków, ze wszystkich stron starego państwa nad Wisłą, spiskawo nawet będą, ale nie w tym duchu, jak go *Moniter* Berliński głosi, ilekroć ujrzy trzech Polaków razem stojących. Prawda, że Polacy sprzyśli się, aby narodowość swą nieskazitelną utrzymać przez zacną organiczną pracę, przez pielęgnowanie duchowego dziedzictwa na każdym polu oświaty, przez pełną piętnym cześć swych bohaterów, którzy im wytknęli drogę. Tak obchodziła przed laty kilku Akademii umiejętności uroczystość Kopernika, następnie historyka Długosza, a jeżeli dziś doroczne swie posiedzenie inauguruje Akademia wiecem historyczno-literackim, dotyczy to pełnej namaszczenia pamięci o nieśmiertelnym piwcy „Trenów.“ W dalszym ciągu opisyje korespondent otwarcie posiedzenia Akademii umiejętności przez Wiceprezektora i dalszy jego przebieg, następnie konstytuowanie się przewodnictwa posiedzeń zjazdu, wspomina o zamierzonym przedstawieniu w teatrze dramatu Jana Kochanowskiego *Odprawa posłów greckich*, i kończy uwagą, że w zebraniu panuje duch bardzo podniosły.

Odprawa Posłów Greckich

Jana Kochanowskiego

na scenie krakowskiej d. 30 maja 1884 r.

Gwano i wesoło było dnia 12 stycznia r. p. 1578 w Ujazdowie pod Warszawą. Pan podkanclerzy kor. znowu stanął miał na ślubnym kobiercu, a że to prawie u wrót otwierającego się Sejmu działo, więc tłumy świezo przybyłej szlachty nadeszły gościnnie progi pana Zamyskiego, ba — sam Król Jegomość z małżonką obecność swą na fescie zapowiedział. A jako pan Podkanclerzy

zawždy nie samą tylko czezą igraszkę ale i pożytek z zabawy miał na względzie, dawno to umyślił fest ow podłami, bądź łacińskiej bądź o czystej Muzy okraścić. Różni tam tedy wierszopisowie jeden nad drugim się wysyłali, by foremę epitalamium lub innym przygodnym rytmem do wesołości ogólnej się przychylić — ale pan podkanclerzy jak trzy tygodnie temu niecierpliwie czekał gońca z sędzińskiej ziemi, który mu utwór starego druha, Jana Kochanowskiego miał przynieść, tak i teraz niespokojnym był wielce, ażali „Odprawa“ ta dobrze na scenie wyglądać będzie. Bo to i młode paniąta grały, którzy doświadczenia w tem nie mieli żadnego, i rzecz sama w polskim języku grać się mająca niezwykłą na one czasy była. Staruszkowie na fescie obecni, przypominali sobie chłopięce lata, gdy na Zamku krakowskim r. p. 1522, król Zygmunt Stary wraz z swem otoczeniem inne choć podobnej osnowy miało widowisko. Stanisław z Łowicza, z pomocą krakowskiej młodzieży odegrał wtedy utwór „prześlawnego“ Jakoba Lochera *Iudicium Paradis*. Po tylu latach — polskiego poety sztuka na „theatrum“ przyszła miała.

Nie przechowała się niestety wiadomość, jak rzecz samą przyjęto i jak ją grano.

„Odprawa“ rybko w zapomnienie poszła. Wiek mijały, aż święto Kochanowskiego, które w świętym zjeździe historyków i literatów godnym księcia poetów polskich znalazło wyraz, pozwoliło nam ujrzeć na scenie krakowskiej tę protoplasmę dramatu polskiego. Jak ongi pan Podkanclerzy, tak i my wczoraj nie mało ją wyiliśmy troskę, czy dramat naszego Jana ukaże się w sposobie nie uwłaczającym pamięci wielkiego twórcy „Trenów.“ Obawa na szczęście się nie spełniła, a jakkolwiek usterki więcej formalnej natury nie pozwalały nam odebrać całej piękności klasycznych motywów — ogólne jednak wrażenie było dobre, a samej myśli wznowienia sztuki z uznaniem przykłądną należały.

Trudne role Kasandry i Posła odegrali: pani Hoffman i p. Podwyszyński z prawdziwym artystyzmem; w grze pierwszej odzwierciedliła się d-sadnie straszna boleść „nieszczęśliwej córy“ Pryjamowej wróżącej smutny ojczyźnie „upad“! Końcowy ustep tego proscotwa, pełen grozy wygłoszony z przejęciem się i mocą wywołał wrażenie silne. Pan Podwyszyński nie mniej trudne miał zadanie, streszczając obrady sejmu trojańskiego. Wiadomo, że opowiadanie to prawie z samych mów się składa: Króla, Aleksandra, Antenorą i Hiketaona, wypielniacąc trzecią część całego utworu. W wygłoszeniu p. Podwyszyńskiego malowała się d-łkądnie charakterystyczna indywidualność poszczególnych mówców: inaczey mówił Pryjam, inaczey Hiketaon itd., a wszyscy w wygłoszeniu jego wystąpili plastycznie i barwnie.

„Chorus z Panien Trojańskich“ miał doskonałą przodownicę w pannie Kałużyńskiej. Bardzo do brze się stało, że wygłoszenie chorów powierzono jednemu osobie; do czego by doprowadzili byli wspólnie miarowe recytacje, to nam na nieszczęście wskazywały dowodnie owe zakłócenia chorów, które niewiadomo po co nie harmonijnie i niezgodnie — wprost łe inne urzeczności choru odmawiały.

Niszczyło to zupełnie wrażenie chorów samych, wypowiedzianych z powagą i zrozumieniem rzeczy przez pannę Kałużyńską z małym wyjątkiem choru trzeciego, który wymaga większego cieniowania rytmiczności stanowiącej jedną z jego znamienitych zalet. O grze innych artystów powiedzić można, że nie popuścił całości, choć od „szedziwego“ Antenora oczekiwaliśmy więcej sędziwej powagi i w ruchach i w mowie, od Pryjama więcej spokoju i majestatu w głosie (oddal go trafele pan Podwyszyński w przemówieniu posła), a od Rotmistra, aby trochę dzielniej od wieńca wyglądał. Nie zaciekam się w szczegóły aparatu scenicznego i kostiumów; godzi się tylko wytknąć, że głąb sceny powinien był front pałacu królewskiego przedstawiać, a nie coś w rodzaju nadmorskiej willi. Wszak pani stara wyraźnie mówi: „nam białym głowom jak przystojnie w domu zawždy, niż przed sienią.“ była to więc dla sceny nie dwuznaczna wskazówka.

Nie można było wogóle spodziewać się archeologicznej ścisłości w ubiorach. Jest to zresztą kwestya sporna, o ile w odtwarzaniu dzisiejszym klasycznych arcydzieł zachować tę ścisłość, ale ogólne w tym względzie zasady powinny być obowiązujące.

Trzy wieki upłynęły od przedstawienia w Ujazdowie — zmieniły się i czasy i ludzie, ale przetrwało jedno: cudowny język Jana z Czarnolesia. Ten się nie zesterzeje nigdy, a jeżeli ciał swego pierwotnego „Odprawa“ wówczas nie chybiła, to dziś spełnia jeszcze zadanie niemniej ważne: jest ednem z głównych ogniw łączących nas z złotą doba literatury naszej, niezaprzecnym dowodem, że w świetnym ruchu cywilizacyjnym wieku XVI nie na poślednim byliśmy miejscu. K. P. P.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 31 maja.

Komitet ścisłej, wybrany z łona Komitetu przedwborczego, zającego się wyborami do Rady miejskiej, podaje do wiadomości Szan. Członków Komitetu przedwborczego, że wszelkie pisma w sprawach wyborów do Rady miejskiej dokonane się mających, należy przesyłać do sekretarza Komitetu przedwborczego Dra Stanisława Domańskiego, ulica Szaryborska Nr. 9.

W zastępstwie przewodn. Komitetu Sekretarz H. Kieszkowski. Dr Stan. Domański.

Ostatni dzień Zjazdu historyczno-literackiego przedstawiał świetną wiazankę wrażeń naukowych, estetycznej i towarzyskiej natury. Po rozprawach tak wysokiej miary, jak te, któremi zakończył się kongres imienia Kochanowskiego — po przedstawieniu w teatrze wzbudzającym niezmiernie zajęcie, po genialnym wieczor u pp. Michałów Bobrzyńskich był godnym epilogiem trzechdniowych zebrań. Jeśli chwila obecna na Uniwersytecie i Akademii krakowskiej przypomina ruch naukowy z czasów humanizmu i odrodzenia, to pod względem towarzyskiej wykwności i staropolskiej gościnności prześciga te tradycje, a dla porównania wczorajszego wieczora trzeba by sięgnąć poza koła mistrzów owej epoki zakonne pedzających życie — do takich ognisk, jakim był dla świata humanistów dom Bonardów. Liczne zebranie miało dwa ogniska: salonu dam, wśród których błyszczała urokiem młoda Wielkopolska — i zebrania starszych mężczyzn, gdzie w długiej pogadance w jednym kole widziano biskupa krakowskiego, mistrza Matejkę, gości z dalekich stron, jak Spasowicz, Jarochoński, otoczonych meżami politycznymi i naukowymi krakowskiego społeczeństwa. Raut przedłużył

się ponad zwykłą miarę, bo też miał wyjątkową cechę i urok.

Jubileusz dziesięcioletni dyrektorstwa w tutejszej klinice lekarskiej prof. Dra Edwarda Korczyńskiego, obchodzili wczoraj przedpołudniem młodzi lekarze i młodzież uniwersytecka. W sali wykładowej kliniki, przemówił w gorących słowach prezes Towarzystwa lekarskiego Dr August Kwaśnicki, podnosząc znakomite zasługi jublata i w końcu wręczył mu w upominku piękne Album z 150 fotografiami lekarzów, b. uczniów kliniki krakowskiej. Dr Korczyński podziękował za ten akt uczczenia i wskazał cele, jakie go spowodowały do objęcia tej katedry. Następnie przemówił w imieniu kolegów uczeń Wydziału lekarskiego p. Szymon Bernadzikowski, a po nim p. Mieczysław Głuchowski po krótkiej przemowie wręczył jubilatowi Album z podpisami wszystkich ucznów obecnych kliniki lekarskiej, po czem ośdło-nięte zostało popiersie jublata, wykonane przez ucznia szkoły Sztuk pięknych p. Proszowskiego. W końcu Dr Korczyński odpowiedział na życzenia młodzieży.

Album ofiarowane przez lekarzy wykonał w Krakowie p. Srot. Album to oprawne jest w czerwony aksamit, w środku okładki znajduje się w złocie cyzelowany monogram, a na jej narożnikach złote okowy.

Znakomici goście niemieccy. Dzisiaj przybyło do Krakowa dostojne grono uczonych niemieckich z Wrocławia, wśród nich sławny germanista Weinhold; znany historyk Alfred Dove, syn znakomitego berlińskiego meteorologa; Dr Lichtenstein, jeden z gorących wielbicieli geniuszu Matejki. Zamierzają oni przepędzić w naszym mieście dni kilka na zwiedzaniu pamiatk i ciekawości Krakowa.

Posiedzenie ankiety w sprawie założenia domu pracy w Krakowie i kwestyi ubogich wogóle, zapowiedziane na wczoraj, nie przyszło do skutku, z powodu braku kompletu, przybyło bowiem tylko dwóch członków. W związku z temi sprawami wspomnieć musimy, iż wiceprezydent Dr Schmidt wypracował już projekt statutu, mający na celu połączenie wszystkich stowarzyszeń, opiekujących się ubogimi, w jedno wielkie stowarzyszenie. Myśl ta praktyczna, poruszona przez pp. Dra Cyfrowicę i Dra Markiewiczą, była już niejednokrotnie rozbiezana, lecz natrafiała dotąd na opór ze strony interesowanych Towarzystw.

Na weteranów z r. 1831 złożyli od 1 do 31 maja: pp. Dr Franciszek Piekosiński rocznicę za r. 1884 10 złr.; Dr mecenas Aleksander Sękowski, wł. dobr, w świętą dla narodu polskiego rocznicę d. 3 maja nadesłał 20 złr.; Zieliński z Tarnowa miesięcznie 50 centów. Za pośrednictwem p. Olechowskiego: Jezierni Edward 1 złr.; Kierwiński 4 złr.; Józef Przyłęcki za r. 1884 2 złr.; Apolinary Przyłęcki 2 złr.; X. J. Bukowski, kan. i prob. św. Anny, rocznicę 3 złr.; Adolf Ryłski z Olchowy 6 złr. Przez Redakcyę *N. Reformy*: Ks. Pawlikowski 3 złr.; Kowalski 8 złr.; Sylwester Miaka z Bochni ze sprzedaży bukietów na balu 18 złr.; Słagórski z wierzorki z Sedziszowa 37 złr. 33 c.; Gołuchowski z Wieliczki 20 złr.; L. Michalski z Szawarczy 4 złr.; — Mądrzykowski z urządzonych ogni sztucznych i koncertu w ogrodzie Strzeleckim 24 maja 10 złr.; Kasw. Pietraszkiewicz rocznicę 3 złr.; Konstanty Romer przez delegata p. Finka 5 złr.; z wierzorki „Ogniska“ 14 złr. 42 c.; Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie 25 złr.; p. Bętkowski, bibliotekarz Muzeum ks. Czartoryskich 2 złr.

Na grób wspólny dla weteranów wojsk polskich z r. 1830 i 31 na cmentarzu krakowskim mający się murować, złożyli: Kaswery Konopka pierwszą połowę 50 złr.; hr. Jan Mieroszkowski 34 złr. w świętą rocznicę 3 maja.

Sprawozdanie z miesiaca maja: Dochodu było ogółem 280 złr. 25 c., rozchodu zaś 631 złr. 87 c., a mianowicie: rozdano między 74 weteranów 473 złr., marki pocztowe 5 złr. 87 c., obsługa w komitecie w biurze 3 złr., zadatek p. Stehlikowi na grób 150 złr.

Komitet Tow. o. n. w. z r. 1831 dołożywszy wszelkich starań, aby loterya fantowa, mająca się odbyć na korzyść weteranów wojsk polskich z r. 1830 i 31, urzeczywistniła oczekiwania tychże i Szan. Publiczności, która w tak patryotyczny sposób nasydyla fanty, a między którymi są drogiecenne, i mimo ilości przedchodzącej 4000, niema jednego fantu, aby nie miał żadnej wartości, a jest kilkaset, które w każdej loteryi mogłyby służyć za główne wygrane, bo przetychodzą wartość kilkunastu złr.; jest parę tysięcy przedchodzących wartości kilkunastu złr., a kilkaset wartość kilku złr. mające. Zatem uzyskawszy od Rządu pozwolenie na sprzedaż 12,000 losów, odzywa się Komitet do najsłachetniejszych noszą Rodaków do czci-godnych Polek, które tak skwapliwie, łaskawie, zbieracze raczyły i nasydylały fanty tak piękne, aby raczyły pozostałych parę tysięcy losów rozkupić i rozprzedać, ażeby jak najprędzej ciągnięcie nastąpić mogło, którego terminu naznaczonym być nie może, dopóki losy rozsprzedane nie będą.

Kasw. Konopka. Marcelli Jawornicki. Izba handlowo-przemysłowa krak. ma być wreszcie zorganizowaną na podstawie nowych rozporządzeń. P. minister bar. Pino w rozmowie z prezydentem miasta Drem Weiglem i prezesem Izby p. Baranowskim zgłosił się na zapamiętanie, iż wobec zmiany statutu, wybór rozpisanym być winien nie na połowę, lecz na ogół członków zarządu Izby. Wobec tego spodziewać się można w krótkim już czasie nadejścia decyzji z ministerstwa handlu co do rozpisania wyborów na podstawie nowej ordynacyi.

P. Włodzimierz Witowski, adiunkt technicznorachunkowy tutejszego Magistratu, otrzymał przedwczoraj nominację, z polceniem lat dotychczasowej służby, na inżyniera kolei państwowych galicyjskich, z siedzibą w Tarnowie.

Koncert muzyki 13 pułku w ogrodzie Strzeleckim odbędzie się jutro.

Podanie o koncesye na budowę kolei diagonalnej Wieliczka-Dobra, jak się dowiadujemy, udzielonem zostało do opinii staroście wielickiemu, p. Kurkowskiemu. Opinia ta wypadła najkorzystniej dla starających się o koncesye. P. Kurkowski w raporcie swym wykazał przedmiotowo znaczenie tej kolei, jako naturalnej komunikacji handlowej między Sączem, względnie Węgrami, a Krakowem. Podniósł dalekie znaczenie ułatwienia komunikacyi co do wywozu kamienia z tak wielkich i obfitych kamieniołomów, jakie istnieją, poczynawszy od Dobczyc aż do Raciechowa; podniósł znaczny przemysł młynarski tej okolicy, handel i obrót zbożowy, przemysł górski i przemysł bardzo gęsto rozrzuconej ludności nad Raba. Ocenił ten linię pod względem strategicznym, po-zostawił p. Kurkowski kompetentnym władzom, które wzięwszy mapę w rękę, muszą przyjść do przekonania, iż kolej ta łącząca od północy wszystkie koleje podkarpacie i węgierskie, ma najwyższe znaczenie dla takiej fortecy, jaką jest Kraków, oraz dla linii operacyjnej Kraków-Przemyśl, a wreszcie dla krajowej linii. Podczas pobytu swego w Krakowie d. 28 b. m. przysłał p. minister baron Pino na dworek w mieście naszym deputację koncesyonaryuszy, złożoną z pp. Zygmunta Pruszyńskiego i Henryka Tur-

naua, z którymi konferował przez pół godziny i otrzymał od nich memorandum i szkice, wykazujące najdosadniej znaczenie tej kolei. Dowiadujemy się również, że lekarze tutejsi zainteresowali się bardzo tą koleją, upatrując w niej znakomitą dźwignię rozwoju dla zdrowia krajowych.

Bilety okólne (Rund-eisebillets). Dyrekcya kolei galicyjskiej Karola Ludwika zawiadamia o wydawaniu kombinowanych biletów jazdy w o-brebie związku niemieckich zarządów kolejowych po-znionych cenach. Bilety te wydawane będą za poprzedniem zgłoszeniem się tylko we Lwowie od 1 maja do 30 września. Jako stacye początkowe a wzglę-dnie końcowe podróży okólnych oznaczono są miasta: Brody, Podwołoczyska, Lwów, Przemyśl i Tarnów, można jednak rozpocząć podróż na każdej innej stacyi pośredniej. Wykazy wszystkich przestrzeni, które użyte można do podróży okólnej, niemniej warunki i bliższe objaśnienia są do przejrzania we wszystkich kasach osobowych kolei Karola Ludwika.

Ignacy Sierdzeń, pomocnik murarski, zamieszkały w Pradniku czerwonym przy matce, lat 18 mający, spadł dzisiaj przed południem z rusztowania od strony plantacyj przy budowie domu Nr 62 (ulica Grodzka), i tak się mocno potłukł, że gdy go od-wieziono do szpitala św. Łazarza, wkrótce tam życie zakończył. Sierdzeń przechodził z rusztowania niż-szego na wyższe, nie używając drabinki, lecz wspina-jąc się po gziemse okna — i wskutek tego spadł na dół.

Cytamy w *Wiener Allg. Ztg.*: Na żądanie stwierdzamy, że umieszczona w naszym sobotnim numerze depesza ze Lwowa o artykule zamieszczonym w *Bibliotece Warszawskiej* w sprawie sojuszu Pol-aków z lewicą austriackiej Rady państwa, nie po-chodzi od Dra Bronisława Łozińskiego, autora tego artykułu.

Najwyższy Trybunał kasacyjny w Wiedniu odrzucił zażalenie nieważności Franciszka Holysty, zasą-dzonego wyrokiem sądu przysięgłych w d. 20 lutego zapadłym za zbrodnię oszustwa na 1 1/2 roku ciężkiego więzienia i na zapłcenie poszkodowanemu małodetm dzieciom Kunegundy 10 złub Michalskiej, 20 Holystowej, tytułem odszkodowania kwoty 2300 złr. Obecnie więc stał się prawomocnym pomieniony wyrok zapadły w tym procesie, z którego w dzienniku naszym podaliśmy sprawozdanie, a w którym to procesie się w roli oskarżyciela występował adwokat Dr Zygmunt Eibenschütz.

Fryderyk Smetana, ulubiony kompozytor cze-ski, zmarł w tych dniach w domu obłąkanych w wieku lat 60. Cieszył on się wśród rodaków nadzwyczajną popularnością i zwano go powszechnie „Beethovenem czeskim.“ Z dzieł muzycznych jego zasługują na za-szczytną wzmiankę symfonie: *Obóz Waleństwa, Ry-szard III, Hakon Jorl, Wyszynad i Liluska*, oraz ope-ry: *Sprzedawca narzeczoną, Brandeburczy w Car-chach, D hbon, Dwie wdowy*. W r. 1876 osobiście dyrygował na przedstawieniu w teatrze praskim swej opery komicznej *Hubka* (pocałunek), która zyskała ogromne powodzenie. Zmarły kompozytor był cichy, skromny, nie goniący ani za sławą, ani za popular-nością. Była to na wskroś artystyczna natura, w naj-słachetniejszym znaczeniu tego słowa.

Studenci książęta. Piszą z Strasburga: Miedzy teraźniejszymi uczniami uniwersytetu tutejszego, znajduje się 4 członków niemieckich domów książę-czych: Książę Fryderyk August Saski, synowiec króla Alberta, najstarszy syn księcia Jerzego; książę Wil-helm Hohenzollern, najstarszy wnuk księcia Karola Antoniego Hohenzollerna. Oba są braćmi ciętocznymi i mieszkają razem w willi przy *Schillerstrasse*. Na-stępnie dziedziniec książęcy Leyen-Hohengeroldsee, syn księcia Filipa i księżny Adelajdy Thurn-Taxis, i książę Salm. Wszyscy chodzą na wydział prawny, a dwaj pierwsi należą do stowarzyszenia „Palatia“.

Użyteczny wynalazek. P. Plumkett, technik an-gielski, wynalazł przyrząd do automatycznego zamy-kania kranów przy rurkach gazowych, jak tylko plomień gaśnie. Przyrząd ten składa się z metalowego pręta umieszczonego wśród płomienia. Gdy tenże ga-snie, ogrzany do czerwoności metal zbiegnie kurecy się i podciąga za sobą ramię, które kran zakręca. Tym sposobem dwa niebezpieczeństwa wciąż grożące przy użyciu światła gazowego a mianowicie: wybuchu gazu przy zetknięciu ze światłem i otrucia się gazem, zo-stają usunięte, gdyż podobne wypadki zdarzają się przeważnie wskutek zapomnienia zakręcenia kranu przy gaszeniu światła.

Przebiecie przesmyku Korynckiego, według korespondenta *Ung. Post.* z Aten, postępuje teraz dość raźnie. Z dziesięciu milionów metrów sześciennych ziemi, które mają być wybrane, wykopano do-tąd i uprzątnięto 1,300,000 metrów. W ciągu dwóch mniej więcej miesięcy dokonane zostanie ustawienie u obu ujść przyszłego kanału dwóch potężnych ma-chin do wydobywania ziemi. każda o sile 450 koni. Każda z tych machin wydobywać może dziennie 8 000 metrów sześcienn. ziemi, gdy przeto wprawione zo-staną w ruch, akcyonaryusze będą mogli zmniejszyć znacznie liczbę zatrudnionych dotychczas robotników. Okazuje się też z każdym dniem wyraźniej, że przed-siębiorstwo będzie miało do pokonania znacznie wię-ksze trudności, niż te, jakie się pokazały przy bu-dowie kanału Suezkiego, lub Panamskiego. Mimo to, technicy przedsiębiorstwa nie tracą nadziei, że w ciągu trzech lat dokonają szczęśliwie tego wielkiego dzieła.

Repertuar teatralny.

W poniedziałek 2go czerwca: *Halszka z Ostro-ga*, J. Szujskiego.

We wtorek 3go: *Włascici i kuźnic*. Ohneta.

We czwartek 5go: *Góra nasi!* komedia w 5 aktach K. Zalewskiego.

W sobotę 7go: *Nihilisci*, komedia w 3 aktach Abrahamowicza i Ruszkowskiego; po raz pierwszy.

W niedzielę 8go: *Nihilisci*; po raz drugi.

We wtorek 10go: Na dochód Dyonizego Feli-ksiewicza, art. teatru krak.: *Racine'a ślubu*, ko-media w 1 akcie, Lancyego, odznaczona pierwszą na-grodą na konkursie warszawskim teatru Dobroczyn-ności; po raz drugi. *Wigilia śgo Andrzeja*, obraz ludowy w 1 akcie ze śpiewami i tańcami, Dominika; po

Opuszczył prasę
NOWY BREWARIARZK
tercyarski
w którym oprócz Reguly, jej objaśnien
i pacierzy
zamieszczone jest (1468)
NABOŻEŃSTWO
dla Braci i Sióstr Trzeciego Zakonu
św. Ojca Franciszka
ulożony przez O. L. K.
Do nabycia w Zakrystyi Kościoła
OO. Kapucynów w Krakowie.

Realność obszerna
pod l. 11/50
ulica Nad
rudawą
(Smoleńsk) w Krakowie — jest do
sprzedania. Pośrednictwo wy-
klucone. Wiadomość na miejscu.
(1509-1-4)

Subjekt uzdolniony, z
chlebnymi świa-
dectwami, poszukuje umieszczenia od 1go
sierpnia b. r. w handlu korzennym lub też
mieszczanym. — Zgłoszenia pod lit. A. B.
poste restante Ropczyce. (1510-1-4)

Biuro Nauczycielskie
Heleny Nowoleckiej
w Krakowie przy ulicy Wiśniej
pod Nr. 9.
ma do umieszczenia nauczycielki wszech-
stronnie wykształcone, oraz specjalistki
posiadające muzykę w wysokim stopniu,
śpiew i języki obce, a mianowicie:
Niemieckie pianistkę, uczennicę Liszta
i Francuzkę z konserwatorium pary-
skiego — oraz na czas wakacji Francuzki
i Polki poszukującą zajęcia. (1505-1-2)

Rołnik
teoretycznie wykształcony, posiadający kilkun-
stoletnią praktykę, mogący się wykazać chlubne-
mi świadectwami, poszukuje od 1go lipca b. r.
odpowiedniej swej zawodowej wykształceniu
posady w kraju lub też w Królestwie Polskiem.
Łaskawe zgłoszenia pod lit. B. S. poczta
Gawaszowice. (1508-1-3)

Woda Billiska, (1502-1-8)
Emska,
Franciszka Józefa,
Franziska Józefa,
Friedrichshaller,
Giesshubler,
Hunyadi Janosz,
Iwonicza,
Karlsbadzka,
Kissingen Rakoczy,
Krynica,
Marienbadzka,
Morszyńska gorzka,
Szczawnicka,
Selterska,
Vichy,
Wiktoria gorzka,
Zegiestowska, itd.
nachodzi co tydzień z najwspanialszego czer-
pania do GŁÓWNEGO SKŁADU
W. Goldwassera
w Krakowie, Rynek główny Nr. 5.
Równocześnie polecam me wybora-
we gatunki **cukru, kawy, herba-
ty i win,** jakoteż wszelkie towary
kolonialne po najtańszych cenach.

Obrazy druki olejne,
oraz **fabryka barokowych**
ram złoconych dla handlarzy.
Najtańsze źródło doprowadzenia.
A. Brichenfried
w Wiedniu, VI., Gumpendorferstr. 113.
(1428-1-3)

Masła ze słodkiej
śmietanki,
codziennie świeże-
go, z dóbr Kokotowskich Sledziejo-
wice, ze znakiem [Złoty Medal], z dniem
1 czerwca, po 16 ct. krążek, dostać
można w każdej ilości w handlu
Edwada Fuchsa. (1461-2-4)

Z nowo wybudowanej b. wielkiej fabryki zegarków
PATEK & COMP. w GENEWIE
nadeszła właśnie pierwsza posyła-
ka zegarków 3000 znak no-
wych praw, genewskich chro-
nometrów remontowanych dla
mężczyzn i kobiet. Zegarki te są
dokładnie regulowane z kwitem
p. ręczna na 5 lat, ma 5000
napięć, koperty szlifierane ręcznie
z 18 karat złota. Przewyższają
co do drożości zupełnie szwajcarskie zegarki
złote, kosztują natomiast 60—100 zł. tylko i gatunek
złoty i srebrny. Z 3 kopertami srebrnymi wy-
glądami i ankorami, chronometrem, wewnątrz z ni-
klu i gat. 17 zł. i gat. 14 zł.
Prócz tego zakład genewskich ławników z
walcowanego złota, pancernych, podwójnych z
czworobokiem, medalionami z nasadem i 12 foto-
gramami, 14 karatowym złotem walcowane, 9 du-
katów wagi, cena 3 zł. przewyższają wszystkie
ławnickie złote.
Wszystkie rodzaje szwajcarskich zegarków, po-
kazujących dzień i datę, od 3 zł. wwyż. Złote
ławnickie i pierścionki sprzedaje także na spłaty;
300 rycin potrzebnych do wyboru z cenami i wa-
runkami wypłaty można dostać za 15 ct. w zna-
czekach listowych. (1508-5-12)
E. Selinger's Uhren-Allianz z Genewy,
Adlergasse Nr. 8 w Wiedniu.
Członkami Drukarni „Czasu“

Obicia papierowe
w najwspanialszym guście, od naj-
skromniejszych w cenie 18 ent.
do najwspanialszych, naśladowe
skóre, kretony, gobeliny i gładkie
w różnych kolorach;
rolety do okien,
rozety i ozdoby sufitowe
naśladowe sztukaterie,
polecają (1864-10-20)
Kutrzeba i Murczyński,
skład fabryczny w Krakowie.
Wzory posyłamy na prośbę
odwrotną pocztą.
Podejmujemy się wykonywania całych
pomieszczeń i pojedynczych pokoi.

MODELE PARYSKIE.
MAGAZYN MÓD
Aleksandry Zamoyskiej
w Krakowie, Sukiennice L. 19,
poleca (1118-14-14)
na sezon letni
wielki wybór kapeluszy damskich,
kwiatów paryskich, piór strusich
i fantazyjnych — po cenach bardzo
przystępnych — oraz
pracownię sukien damskich.

DLA PANÓW MŁYNARZY.
Młyn wodny o 9 parach kamieni, o
3 kilometry od Berczowa (100,000 mie-
szkańców) położony, jest do wydzierżawie-
nia. Dzierżawca winien młyn znacznie po-
większyć, a wyłożony kapitał potrąci sobie
z dzierżawnego czynszu. Wogóle warunki
nadzwyczaj dogodne. Bliższych szczegółów
udzieli Stę. Danielewicz w Warszawie.
(1490-3-6)

FAYARD & BLAYN
przeciw gośćcowi, niezłoty, bólowi,
ranom, nagniotkom, oparzeniom itd.
Skład centralny w Paryżu, na ulicy
Merri No 30 — i we wszystkich
aptekach. (395-10-1)

WYROBY SPECYALNE
PARFUMERYA
AUX VIOLETTES DE PARME
ED. PINAUD
Mydło..... AUX VIOLETTES DE PARME
Balsam dla kobiet... AUX VIOLETTES DE PARME
Woda toaletowa... AUX VIOLETTES DE PARME
Pomad... AUX VIOLETTES DE PARME
Olej... AUX VIOLETTES DE PARME
Puder ryżowy... AUX VIOLETTES DE PARME
Kosmetyki... AUX VIOLETTES DE PARME
37, Boulevard de Strasbourg, 37
(546-12-1)

Dla uzyskania i utrzymania zdrowia uznana zosta-
ła od dawna za najlepszą
kuracja oczyszczenia krwi
na wiosnę, gdyż przeto niejeden zarodek cięż-
kich chorób zostaje z ciała usunięty. Naj-
lepszym i najskuteczniejszym środkiem na to jest
J. Herbarbany, wzmacniacz
Sarsaparilla i **syrop**.
J. Herbarbany wzmo-
cniacz syrop sarsapa-
rilla działa lekko,
rozczulniając i w
wysokim stopniu
usuwa z niej wszel-
kie osłabienie i choro-
bliwe osłabienie, któ-
re czyni krew ge-
sta grubełkowatą i do szybkiego obiegu nie-
datna, tudzież wydziela z ciała w sposób nie-
szkodliwy i niebolesny wszelkie zepsute i cho-
robliwe osłabienie, nagromadzone z powodu
złoty, wycieńczenia, zły humor, zły smak,
czyste wielo chorób.
Jego skutek jest dlatego doskonałym w za-
kianiu, uderzeniu krwi do głowy, szumie w uszach,
zawrocie, bólach głowy, cierpieniach gośćcowych
i hemoroidalnych, zległym żołądkiem, złym trawie-
niu, nadmiernej watoży i siedlony, gruczo-
łów, liszajach, wysypkach skórnych.
Cena oryginalnej flaszki z broszurą 85 ct. po-
czą 15 ct. więcej na opakowaniu. Każda
flaszka musi mieć obok wyraźny znak ochronny
na dowód prawdziwości.
Centralny skład rozsyłkowy dla prowincji: w
Wiedniu: apteka zur „Barmher-
zigkeit“ J. Herbarbany, Neubau, Kaiser-
strasse 90, Ecke der Neustiftgasse.
SKŁADY w KRAKOWIE ma E. Stockmar
apt. w Lwowie: Z. Kucker apt. „pod sre-
brnym Orłem“, w Mikolajach apt. w Białym
Kole apt. i H. Blumenfeld apt. w Białym
Kole apt. i A. Fuchs: w BORSZCZOWIE M.
Niemcewicz; w BRZEŻANACH J. Hausberg;
art. w CZERNIOWCACH Golichowski; w DO-
RNA WATRA F. Fritsch; w DROBOBY-
CZU J. Aichmiller; w GURAHUMORA E. Bo-
tezat; w JAROSŁAWIU J. Rohm, Gzymski;
w KIMPOLUNG F. Fritsch; w KOŁYMIE J.
Sidorowicz, E. Stenzel; w KRYNICY H. Ni-
trebit; w MIELCU A. Pawlikowski; w MIE-
ŁOWCIE M. Quirini; w PODWOLCZYSKACH
D. Schneider; w PRZEMYSLU A. Mańkowski;
w RADYMNIU A. Karpiński; w RADOWCACH
P. Rossini; w SADOGORZE Rubinowicz;
w SADOWEJ WISZNIE W. Włodzimirski;
w ŚNIATYNIE F. Niemcewicz; w SUCCAWIE
E. Liszka; w STANISŁAWOWIE A. Boil;
w WILAMOWICACH F. Schneider; w USTRZY-
KACH J. Riedl; w ŻÓŁKWI apt. obwodowa.

KAPIELE SIARCZANE
Trenczyn-Cieplce,
perta Karpacz, w górnych Węgrzech, odda-
lone są od nowej otwartej stacji kolejowej Tepla-
Trenczyn-Cieplce koleją Waaghal 20 minut,
od Lwowa przez Boguminię, Żylinę 18 m., z Krakowa
5 godzin, mają 32° R. i są najczystsze i naj-
niebezpieczniejsze kąpielami przeciw reumatyz-
mowi, gośćcowi, cierpieniom, zrazem bardzo
przyjemnym i tanim pobytom w letnie,
posiadają wielki piękny park, dobre mieszkania,
dostateczne restauracje z dobrym tanim wa-
ktem i wyborem napojami i przelężną okolicę.
Rozpoczęcie pory 1 maja.
Ilustrowane programy rozsyła darmo
kulający zarząd kąpielowy. (778-11-20)

Kąpiele siarczane
W KRZESZOWICACH
otwarte zostaną z dniem 1 czerwca 1884 r.
Wszelkich informacji co do wynajęcia mieszkań i t. d.
udziela miejscowa **Administracja Zakładu**
kąpielowego w Krzeszowicach. (1843-8-)

MAGAZYN
Sobolewskiego w Krakowie
otrzymał
w wielkim wyborze nowości na suknie w jedwa-
bku, wełnie, satynach i perkalach,
jakoteż (1243-7-12)
gotowe płaszcze, paletoty i okrycia damskie.
Pracownia przyjmuje zamówienia na konfekcję damską.
Ceny umiarkowane. Próbkę na żądanie oplatnie.

OBWIESZCZENIE.
Otrzymałszy zezwolenie na ładowanie węgla nad Przemszą
przy młynie Przyski w Prusach, mogę podjąć się przewozu węgla
pruskich na przestrzeni Wisły do Krakowa i Królestwa polskiego
po jaknajtańszych cenach.
Chcący korzystać z mojej oferty, raczą się łaskawie zgło-
sić do
Juliusza Katza,
generalnego agenta kopalni węgla i wapna Hugona hr. Henkla
v. Donnersmarck w Kattowicach, w Szląsku Pruskim.

Ostrzeżenie!
Każda paczka lub pudełko moich słynnych w świecie szcze-
gólnieści:
amerykańskiego wspaniałego krochmalu polyskowego
i pomady do czyszczenia metali
musi mieć powyższy znak fabryczny, jeżeli ma być prawdziwą. (1863-1-3)
Do nabycia prawie we wszystkich znaczniejszych handlach towarów kolonialnych, apte-
karskich i mydła.
Fritz Schulz jun. w Lipsku.

Ważne dla wszystkich palących.
Zrobiono nowy, przez dłuższy czas wypróbowany wynalazek dla nadania
każdemu cygaru i każdemu tytoniowi w przeciągu 24 godzin **zapachu cy-
gara hawańskiego lub Virginia,** zatem można wiele uprzyjemnić
palenie podrzędniejszych gatunków tytoniu.
C. k. wyłąc. uprzyw.
przyrząd do wonienia
składa się z gustownej puszkii blaszanej, w której zamieszczoną jest woń za-
trzymująca przez cały rok swoją działalność i nadająca zapach włożonym do
środku cygarom lub tytoniowi. Jedno napełnienie wystarcza do zawnienia
kilku tysięcy cygar. Po upływie roku musi być proszek odnowiony.
Cena kompletnego przyrządu do wonienia 1 złr. 50 c.
Jeden proszek oddzielnie hawański lub Virginia stosownie do życzenia
kosztuje 1 złr. (1429-1-6)
Do każdego przyrządu do wonienia dodaje się dokładny opis użycia. —
Jedynie i wyłącznie do nabycia przez
Industrie-Ausstellung, Kärnthnerhof w Wiedniu.

Medal za postęp 1873 r.
JANA KLEINA
PIERWSZA C. K. WYŁ. UPRZ.
fabryka harmonijek i harmonij
w Wiedniu, VII., Mariahilferstr. 86.
filia w Budapeszcie, Tabakgasse 10.
poleca bardzo piękne instrumenty z najlepszymi szkolami
samoznania, z dodatkami więcej niż 1200 najulubieńszych
kawałków muzycznych na jedno-dwu- i trzygłosową har-
monijkę, następnie chromatycznie strojone i fortepianowe
harmonijki, melofony, flety harmonijkowe, harmonie, melo-
diony do krecenia, najpiękniejsze harmonijki ustne itp.
Harmonie 5 oktawowe pojedyncze 3 rejestra 75 złr.
5 podwójne 3 95
i potrójne do 12 rejestr. wwyż. **Ariston z 6 nut. 24 złr.**
Reparacje w tym fachu będą jaknajszyciej i najpiękniej wy-
konane. Ilustrowane cenniki na żądanie darmo. (1506-1-3)

NIEBURSKA ODLEWARNIA ŻELAZA
i fabryka machin
dawniej Hertel & Co.
w Nienburg nad Saalą.
poleca i dostarcza wszelkie maszyny i przy-
rządy dla wyrobu cegieł, wianowicie:
dla cegieł i dachówek żłobkowanych, dachówek, rur i płyt,
walcowanie i prasy, prasy do cegieł rękawicowych dla ruchu
ręcznego i siły. — Kompletnie urządzenie cegielni z wszel-
kimi maszynami i przyrządami pomocniczymi.
Kompletnie urządzenia dla fabryk szamotowych, fabryk cementu, fabryk praso-
wanego węgla i zakładów brykietów z potrzebnymi maszynami parowymi, kotłami
parowymi, pompami parowymi, przenośnikami, rurociągami, przyborami transporto-
wymi i t. d. w najzupełniejszym wykonaniu. (1162-5-10)
Głównie zastępstwo dla Austrii ma:
skład fabryczny machin **E. MUNK** w Wiedniu, III., Reiserstrasse 36,
który przyjmuje odnośne zamówienia. Prospekta darmo i oplatnie.

Maszyna drukarska
SIEGLA
w **dobrym stanie,** jest
do nabycia w Drukarni „Cza-
su“ **za niską cenę.** Co-
dzien można ją widzieć w ru-
chu w godzinach popołud.

Małżeństwo z trojgiem dzieci, po
powrocie z Sy-
beryi, bez żadnych środków, czasowo
u mnie zamieszkałe, mam zaszczyt gorąco
polecić łaskawej opiece Szanownej Publi-
cności i upraszać o umieszczenie
przy gospodarstwie wiejskiem
pod skromnymi warunkami. (1495-3-3)
Teofila Pachulskiego
w Krakowie, ulica Szewska Nr. 17.

DOM KOMISOWY
S. Warykiewicza
byłego administratora fabryki zegarków
L. W. Gostkowskiego w Genewie,
załatwia głównie wszelkie polecenia, do-
tyczące zegarmistrzostwa, biżuterii i pu-
delek grających z pierwszorzędnych fabryk
sumienne, prędko i z gwarancją dotyczą-
cych fabryk, po cenach najprzystępniej-
szych i pod korzystnymi warunkami
Adres: Suisse, Genève, Rue de
Monthoux 17.
Po nadesłaniu w liście 1 złr., udziela
odwrotną pocztą wszelkich żądanych ob-
jaśnień i informacji. (1324-5-12)

ZABAWKI
Froebelskie, łamigłówki, lalki,
układanki, kamienie patentowa-
ne nowe, wózki, kienie, serwisy
blaszane i porcelanowe, wycelo-
pedy, uzbrojenia, trąbki, muzyki
i gry towarzyskie dla dzieci i do-
rosłych, w znakomitym wyborze
poleca
Wilhelm Fenz w Krakowie.
Zamówienia zamiejscowe od-
wrotnie. (357-19-1)

Na sprzedaż
folwark
osobne ciało tabularne stanowiący, w Sam-
borskiem, 1/2 mili od dworca kolejowego,
z przestrzenią 105 morgów dobrej gleby,
w teje lasu wysokopiennego 5 morgów,
sad, ogrody, staw, budynki obszerne i do-
skonałe, z inwentarzem żywym i marto-
wym, z obsiewami wyżej 90 korey, w po-
łowie ozimina. (1487-3-3)
Zgłosić się do handlu korzennego B.
Bukietyńskiego w Samborze.

Do odnalezienia zaraz z powodu nagłego
wyjazdu (1482-3-3)
mieszkanie umeblowane
w Wiedniu,
złożone z salonu, sypialni, kuchni oraz przedpo-
koju. Cena 50 złr. miesięcznie. Adresować tamże:
Wien, IX., Nassoferstrasse 25, I.
I stock, II. Stiege, Thür 18, pod lit. M. R.

Dozry jest zamoczyć
płótno w gorącej wodzie, aby
płótno w jednej chwili kato-
chowało się wilgoci, tustawo, za-
pryskując je wodą i ciepło,
leżące miejsca są pomocą
opaski
z **BEONKI** [917-7-1]
NIEPRZEMAKALNEJ
namyślnie przygotowanej.
Dostać można we wszystkich
znaczących aptekach.

„AUXILIUM“
najlepszy znany środek leczniczy bez
wstrząsania przeciw **szluzoto-
kowi** a męczyznu i **Dra Hartmanna**
Auxilium dla kobiet przeciw **zapławom**
(czy świeżo powstałym, czy zastarzłym)
jest do nabycia wraz z pouczającą broszurą
i biletem upoważniającym do jednej konsu-
ltacji w zakładzie **Dra Hartmanna**, we
wszystkich aptekach po cenie 3 złr. 80 c.
i w **głównym składzie W. Twerdy**
apt. i **K. Mohrmann** 11 w Wiedniu.
Tylko w znak ochronny i bilet za-
patrzone Auxilium jest skuteczne i praw-
dawe. — Pan **Dra Hartmann** od
wielu lat słynnie znany specjalista, wedle
dyplomu z r. 1870 mianowany członkiem
wiedzi, lekar. wydziału, ordynuje od godz.
9—2 i od 4—6 w swoim zakładzie, gdzie wy-
leża **kręgle, wryzuty, choroby skórne**
i **tajne, choroby kobiece** i o-
czyszczenie **człowieka** wedle nader zna-
nej metody, bez napełnienia, ciępiot i prze-
wiezawot. O lekarską starą się w po-
sób dyskretny. Honorarium skromne. Le-
czyć także latownie w Wiedniu, Stadt,
Seilergasse 11. (1070-5-8)
Skład w KRAKOWIE u W. Redyka apt.

Już wyszedł **tom pierwszy** dzieł
J. U. Niemcewicza
i zawiera: powieści poetyczne oryginalne
(Panna Guzdralska, Nowy sąd Paryża,
Zamek Jazłowiecki itd. itd.), powieści poe-
tyczne tłumaczone (Pukiel włosów ucięty
z Pogo, Co się damom podobza z Vol-
taira), oraz drobne wiersze.
Tom IIgi wyjdzie w czerwcu.
Prenumeratę za całość 5 tomów w ilości
3 złr. (z przesyłką 3 złr. 75 c.), w opła-
wie w płótno angielskie 4 złr. 60 c. (z prze-
syłką 5 złr. 35 c.), przyjmując do dnia 20
czerwca księgarnia **K. BARTO-
SZEWICZA** w Krakowie. (1896-3-3)

5ty zeszyt
„Pereł humoru polskiego“
już wyszedł i zawiera: Archeolog nazw
X. biskupa Łętowskiego, O hetmanie Re-
werze gawęda Wacława Szymanowskiego
przysłowia i zdania humorystyczne z da-
wnych pisarzy zebrane, Jako król Sobek
przegrawszy dom wygrał pod Wiedniem
gawęda Fel. Paleńskiego, Katedrism go-
spodarski Gutchowskiego, Krakowiaki hu-
morystyczne, Panna Guzdralska przez J.
U. Niemcewicza, nieznane wiersze humo-
rystyczne wyjęte z rękopismów z XVIII
w oraz drobniaki i anegdoty humorystyczne
Cena zeszytu 30 centów.
Do d. 4 czerwca można składać pre-
numeratę za całość 12 zeszytów w ilości
złr. 2-50 (z przesyłką 3 złr.) w księ-
garni **K. Bartoszewicza** w **Kra-
kowie**, Rynek główny. (1895-3-3)

Na czasie!
Nakładem
księgarni **J. A. Pelara (H. Czernego)**
w **Rzeszowie**
wyszły i są do nabycia:
Cybulski W. Rejestr ekonomiczny
wydanie 8me poprawne na pięknym papi-
rze w trwałej oprawie. Cena 2 złr. 50 ct.
Bobrecki J. Rejestr lasowy
wydanie 3cie poprawne z uwzględnieniem
nowych miar i wag. Cena 1 złr. 20 ct.
W teje księgarni są do nabycia:
a) Dziennik roboczy większe i mniejsze,
b) Dziennik pieniężny, przychodu i rozchodu
c) Raport tygodniowy, d) Raporty dzienne
e) Raporty lasowe, f) Raporty czynności
gospodarczej, g) Asygnaryusze, h) Kwi-
taryusze i) Dziennik wydawania obrobków,
k) książeczki dla czeladzi folwarcznej;
oraz wszelkie inne druki
gospodarskie. (1448-3-)

OGŁOSZENIE.
**Towarzystwo Zaliczko-
we w Nowym Targu** poszu-
kuje urzędnika a względnie likwi-
datora, z roczną płacą 600 złr.,
od 1go lipca b. r.
Ubiegający się o tę posadę, ma się
zgłosić do Dyrekcji tegoż Towarzy-
stwa z załączeniem świadectw kwa-
lifikacyjnych i świadectw dotychcza-
sowego zajęcia.
Słuchacze kursu rachunkowości,
lub też praktycznie z manipulacją
w kasie zaliczkowej obeznani, mają
pierwszeństwo. (1465-2-3)
J. Goldfinger, dyrektor.

Zarząd dóbr Szerzyny,
począta Biecz, potrzebuje za-
raz lub od 1go lipca b. r.
ekonomu do dwóch folwarków
i rządcy do trzech folwarków. —
W otrzymaniu posady uwzględnione
były mogą jedynie świadectwa dłu-
goletniej, pracy, energii i uczciwo-
ści u jednego służbodawcy odna-
czającej się służby. — Odpisy świa-
dectw nie będą odczytane, ani odpo-
wiedź wymagalna. (1457-2-3)

nerwowo chorych
najlepszy obecny podręcznik.
Księgarnia **Huber & Lahme** w Wiedniu, I,
Hauptgasse Nr. 6: Heilung aller chronischen
Nervenkrankheiten auf naturgemässen Wege. Na-
tur und Diät, und rationelle milde Wasserkur.
Ein Handbuch für Nervenkrankte. — Cena 1 złr.,
począta oplatnie 1 złr. 10 cent. (196-17-20)

Linoleowe
KOBIERCE KORKOWE.
Bardzo trwałe nakrycie na podłogę, bez kurzu,
niebezpieczne dla wili, doskonała ochrona przeciw
wazkiej wilgoci. Skład materyj pokojowych,
chodników, podkładów pod umywalnie w najroz-
maitszych wzorach. (1275-5-7)
F. C. Collmann's Nachf. (A. Reichle)
w Wiedniu, I, Kolowratring 3, dawniej
Johannesgasse 25.